

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' εβδόμον μετρούντες χρόνον
'στην γην εδρεύομεν τών Παρθενώνων.

'Ετος χίλια κι' έννιακόσα
κι' ή φυλή μας πάντα δρώσα.

Τών δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εϋθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ι ν α ι μ ό ν ο .
Για τά ξένα όμως μέρη—δέ κ α φ ρ ά γ κ α και 'σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εμούσου τσελεπή
δτι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπή
προς δύο είκοσάφραγκα, κι' έπος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

'Εννεά Δεκεμβρίου,
δάχλα Βουλευτηρίου.

Δεκαπέντε κι' έπτακόσα,
πολλά λόγια, λίγα γρόσα.

**Ύμνος πατριωτικός
και κωλυσιεργικός.**

'Οπόταν γλίσφης για καιρό
τό μέλι τής 'Αρχής
κι' έχεις γλωσσίδι κοφτερό
για νήστεις άτυχεϊς.

'Οπόταν λές πώς κυβερνᾷ τό κράτος ίσοζύγιον
και τάξις κι' ευπραγία,
τότε 'στούς έξω μένοντας τί μείνει καταφύγιον;
ή κωλυσιεργία.

'Οπόταν τό Ρωμικό τό τρώς έσύ κηλῆ
και τό θαρρείς 'Αλάσκα,
κι' ή στρουγγα σου γελᾷ,
και τόσοί μένουσιν γάσκα.

'Οπόταν πλειονοψήφης κι' είσαι δεδηλωμένη
σεπτή και τρισαχία,
τί μόνον ή καταφύγιον 'στούς άλλους άπομένει;
ή κωλυσιεργία.

'Οταν πολύν αισθάνεται λιμού παροξυσμόν
καθς πινών σαλιάρης,
δταν τόν πολυπόθητον Προϋπολογισμόν
έπαπειλής νά πάρης,
και την Βουλήν τών γλάρων,
καθώς ό νόμος γράφει,
νά διώξης άρον άρον
μή τό σικτηρ πιλάφι.

'Οταν και πάλιν ίσραται σιμόνου Χριστουγένιον
και βλέπουσιν τά συντάγματα τσοστών λιμασμένων,
πού για Κουβέργο χάνονται, λιγώνονται, φοφάνε,
πώς τής 'Αρχής Χριστόφωμα κι' έφέτος δίν θά φάνε.

'Οταν μεγαλορρήμονες κομμάτων παπαγάλοι
βλέπουσιν την Βασιλόπητα πώς θά την κόψουν άλλο,
κι' αυτοί 'στην ήγησ θά πατούν
και λιγωμένοι θά κυττούν
δσοσ έπαρπαχύνε μακρά πιτοφαγία,
τί μένει καταφύγιον; ή κωλυσιεργία.

'Οταν ό γέρο-Θωδωρής
φρόνην μεγάλην ήρῆη,

πού νέον πόλεμον θαρρεῖς
πῶς θὰ ξανακηρύξη.

"Όταν βρυχάται τῶν θεσμῶν τὸ πολὺν θηρίον
πῶς ὅποιος τὸ Πολίτευμα κί' ἀφ' ἑαυτοῦ θίγει
μεταλαμβάνει τῶν σεπτῶν κί' ἀχράντων μυστηρίων,
καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τοὺς διατρέχουν ρίγη.

"Όταν θεσμοζήτημακ διαρυνόμεν ἄλυτα,
ὅπότεν κί' ἄλλα τῆς Βουλῆς τίτιζικία περιλάλητα,
ὅπου μὲ λόγια τρέπονται μονόχα καὶ δροσιά,
'στὰ βήματ' ἀνεβαίνουν,
κί' οἱ περιλάλητοι θεσμοὶ, πού 'γίνηκαν τουρισά,
μὲς' ἀπ' τὸ ζῆδι 'θγαίνου.

"Όταν ἀρχίξη τῶν θεσμῶν ἡ τραγικὴ παρλάτα
καὶ στρώνεται συμπόσιον ἀπὸ θεομοσαλάτα,
κί' ἡ γλώσσα δηλητήρια σκορπίζει τῆς Βοργία,
τί μένει μόνη μας ἔλπις; ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν, ἐνθ' περὶ θεσμῶν δεινὴ τελείται πάλη,
κί' ὁ μακαρίτης πόλεμος ἀναίμακτος προβάλλη,
κί' ἀκούς σπαρακτικῶδιν σιζήτησιν κί' εὐφρόσυνον
δι' ἐποχὰς μεγάλας,
καὶ γίνεται μὲς 'στὴν Βουλὴν χιλοστόν μνημόσυνον
ἐκείνης τῆς φευγαλίας,
καὶ γιὰ τοὺς τότε δρασάνας κόβεις πολλὰ καὶ ράβεις,
καὶ ψάλλον πόλεμον φαίδρον
καὶ δρῶν ἐκ νέου κί' ἀφιδρῶν
'στους μὴ πεισόντας μαχητὰς τρανὴ λαμπράδ' ἀνάβεις.

"Όταν προετοιμάζονται καὶ πάλι νυκτεράκια
καὶ λένε 'στὸν Ἀδύερνὸ τῆς Πούλιας τὰς τεσσάραια:
'πάλι θὰ 'δῆς ἀπ' τῆ Βουλῆς τὸ ζήμερομα
φιγούραις γιὰ σιδερώμα,
πάλι βεθὺ ρουχαλιτὸ κί' ὡς 'στὸ πρῶτὸ παρλάταις,
καὶ πάλι γιὰ τοὺς δεξιοὺς ἀγὰ καὶ τσοκολάταις,
κί' οἱ δυστοχεῖς ἀριστεροὶ
μόνο κουλούρα καὶ τυρί.

"Όταν ξανά μαρτύριο
ἀρχίξη σὺν κί' αὐτὸ,
καὶ πᾶν 'στὸ καπνιστήριον
καὶ παίζου τὸν κρυφτό,
καὶ τῶν μεγάλων ἀριθμῶν τοὺς ρεβ' ἡ γλωσσαλιγία,
τί μένει μόνη μας ἔλπις; ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν μὲ μάτια φουσκωτὰ καὶ μὲ καταρροή
τοὺς 'βρίσκῃ τὸ πρῶτ,
ὅταν, ἐνθ' φωτοβολῆ γλυκὺς Ἀδύερνός,
τρία πουλάκια κάθονται 'στὴν ἔδραν καθένος,
κί' ὅταν εἰς ἔδρας ἐρεθς πρὸς δόξαν τῶν ἀίδιον
κοιμάτ' Ἐπιμενεδίου
κάθε σουρτοῦκο φράγκικο καὶ κάθε' φουσανίλα
κί' ἀπὸ τὴν Πόλιν ἔρχονται καὶ 'στὴν κορφή κανέλα,
τί μένει μόνη μας ἔλπις καὶ μόνη νοσταλιγία;
ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν ὁ λόγος ὁ μικρὸς κί' ὁ μίγας ξυγκυκαται,
ἔταν ἀπὸ τὸν Ἄδικον ὁ Δίκαιος νικάται,
ὅταν κυττάς τοὺς ἴπτονας
νὰ καββαλοῦν τοὺς κρείττονας,
καὶ νὰ κολλοῦν 'στὸν σβέρο του σὺν μινιαίς; 'στὰ Σφαγεία,
τί μένει μόνη μας ἔλπις; ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν κανένα γαλινόν
'στὴν γλώσσῃ διν ἀνίεσαι,
καὶ κάθε ρῆμ' ἀλχηθόν
ψευδὲς τὸ παραδείγμασι,
κί' ἀρχίξουν τὰ σοφίσματα Προδίκου καὶ Γοργία,
τί μένει μόνη μας ἔλπις; ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν δὲν ξέρης πῶς καὶ πού τὴν ὥρα νὰ παράσῃ,
ἔταν δὲν γίνονται χοροὶ, μηδὲ διασκεδάσεις,
κί' εἶναι βέβαιον ἑλληφίς καὶ παντελὴς ἀργία,
ποῖά μόνη διασκεδάσεις; ἡ κωλυσιεργία.

"Όπότεν δὲν σὲ συγαίνου ὁ Μπόρς κί' οἱ Κινέζοι,
ὅπότεν θλίψις κἀποτε τὰ στήθη σου πιεῖρη
καὶ σ' ἐνοχλεῖ τοῦ κερφενὶ πολλὴ σαχλολογία,
ποῖά μόνη διασκεδάσεις; ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν τὸν νόυμ καὶ ἀνυφοῖ
Νεφρομαχῶν στήμα,
ὅταν ψελλίξη ψι ψι ψι
τοῦ μιν καὶ δι τὸ κόμμα,
καὶ τρέχουν Πουλτενιλίδης καὶ θείλου Ἰπουργεῖκ,
τί μόνον μέσον εὐκόλου; ἡ κωλυσιεργία.

"Όταν ἀπέκαμες νὰ λῆς γραπτῶς καὶ διὰ γλώσσῃς,
καὶ μῆσα 'στὸν ἄριζοντα τῆς πολυμέρου πλάσιως
δὲν μένει πλέον τίποτα, πού νὰ τὸ φασκελώσῃς,
τί μόνον ὑπολείπεται κατόπιν τόσῃς δράσειω
ἀνταξίον μουντζώματος καὶ δρῶν τῆ συνεργεία
γλωσσῶν, χεριῶν καὶ ποδαριῶν; ἡ κωλυσιεργία.

Φασούλης καὶ Περικλέτος, ὁ καθένος νέτος σκότος.

Φ.— Περικλέτο μου κουλούκι,
ρούφα νεργιλί, τσιμπούκι,
ρίχτο 'στὸ κουβαρταλιχί,
βάλε Τούρκικο σαρίκι.

Καιρός εἶναι, Περικλέτο, νὰ γελάς, ν' ἀγγέλλεσαι...
ὁ Σουλτάνος τοὺς 'δικούς μας σὲ τραπέζι' κάλεσι,
φιλικῶς τοὺς ὑπεδύχθη καὶ τοὺς εἶπε γιὰ μπουρντὰ,
καὶ τοὺς 'πῆρε καὶ τοὺς 'πῆγε μὲς 'στὸν μουσαφιρ-όντᾶ.

Μπουγουρούμ εἰς τὸ τραπέζι, δὲς του καὶ παρουσιαίεσι,
κί' ἐκεῖ πούτραγαν μὲ κέφι
ὁ Τερῆχ τὸν λόγον σφάρι
καὶ 'μιλεῖ γιὰ τὰς συμβάσεις.

'Αφερμ, χρυσὲ Βεζύρη,
τοῦπκν οἱ 'δικοὶ μας ὄλοι,